LIJST

Vanochtend had ik een lijst.
Een ouderwets mooie.
Met vinkjes, tijden, doelen,
en ergens in het klein: even ademen.
(Geschreven tussen was vouwen en groente snijden.)

Maar jij kwam binnen,
in pyjama en met een kartonnen doos op je hoofd,
en zei:
“Ik ben vandaag een schildpad.
Schildpadden hoeven niks.”

En ik dacht:
daar gaat mijn lijst.

De vaatwasser bleef dicht.
De bedden onbesproken.
Het enige dat we grondig aanpakten
was het bouwen van een fort
dat uiteindelijk instortte
onder het gewicht van een onhandig geplaatste teddybeer.

We aten ontbijt om half elf,
op de grond,
en noemden het picknick
om het een soort bedoeling te geven.

Tussen kruimels en kussens
zei jij:
“Vandaag is stom en leuk tegelijk.”
En dat leek me
een perfecte samenvatting van het ouderschap.

’s Avonds stond ik bij de spiegel,
waar normaal een citaat staat
dat klinkt als iets van een coach
met een flitsende website.

Maar vandaag las ik:
kinderen leren leven,
niet van onze strakke planningen.

Maar van heldere ogen.

En ik keek
of de mijne
al een beetje helder genoeg waren
om morgen weer te durven schitteren.